

Manifest en record del nostre company Quim Sànchez, en el 30è aniversari de la seva mort, homenatge que fem extensible a tots els lluitadors i lluitadores del nostre poble que han mort defensant els drets nacionals i socials dels Països Catalans i que no poden gaudir d'aquest alè de llibertat que s'albira en la contrucció de la República Catalana

Els sotasignats, represaliats en diferents etapes de la lluita independentista, volem manifestar:

La reivindicació independentista ve de lluny. El moment actual és fruit de molts anys d'esforços, de la maduració de la consciència i voluntat nacionals, i d'una situació de crisi social, política i institucional de l'Estat Espanyol. Però també sabem que l'actual majoria social per la independència no seria possible sense la participació de tots aquells que, des de fa anys, o en els darrers temps, han entès que la independència no només és possible sinó que és necessària. Estem davant d'una àmplia transversalitat, on hi ha sensibilitats molt diverses.

Podem observar que el procés en marxa ha aixecat veus importants en contra: la gran patronal, les empreses de l'IBEX 35, amb menció especial a la gran banca, els grans grups de mitjans de comunicació... a més de les forces vives de l'Estat. I això és així perquè un trencament de l'Estat espanyol seria el fracàs històric de l'oligarquia espanyola. A diferència dels grans pactes de la Transició, l'espoliació econòmica actual fa el consens "per dalt" molt més difícil, i per tant, la ruptura es fa més inevitable.

Paral·lelament, davant d'això semblen instal·lats en el Mite de les Trompetes de Jericó, donant voltes i voltes, tot esperant l'enderroc de les muralles. Després dels resultats del 27 de setembre i de la declaració del 9 de novembre, ara estem en una situació de gairebé bloqueig. I no acceptem que les constants i persistents mobilitzacions de masses del poble català, veritablement històriques en tots els sentits, es puguin veure frustrades en el punt més àlgid del procés polític cap a la independència.

No es poden donar facilitats a partits d'ordre i de govern sense una voluntat clara de traspasar el punt de no retorn institucional, per tal que no s'entreguin en l'immobilisme, perquè ara mateix la dilació qüestiona la credibilitat del camí cap a la República Catalana Independent.

Des de l'evidència constatem...

La mala gestió d'aquests darrers mesos, els dubtes i incomprensions que s'han generat, més la pràctica desaparició del rol que durant els darrers anys s'ha vingut exercint des de la mobilització popular, estan causant preocupació i cansament cada cop a més sectors. Certament, és hora de la política i de la construcció i la defensa d'un Estat, i no d'actituds de poca volada pròpies d'una mentalitat de botiguers.

Unes eleccions anticipades al març, amb resultat incert, més enllà de visions electoralistes curtes de vista suposen tornar-se a situar en la lògica autonomista, donar per acabada la dinàmica plebiscitària i desar al calaix qualsevol intent de debat sobre la constitució catalana que volem. I això es donaria en un context d'inici de mandat a l'Estat espanyol amb una composició parlamentària i governamental que difícilment es pot preveure progressista. Com es pot pensar que unes eleccions

al març poden suposar un gir a l'esquerra? Aquesta falsa sortida seria oferir en safata l'excusa a aquells que no tenen cap interès en un procés cap a la independència, sense voluntat negociadora i que senzillament estan esperant tan sols poder continuar com fins ara, administrar les autonomies i encetar un enèsim viatge cap a les terceres vies mortes o referèndums de poc recorregut (una mena de “hàster” de cicle llarg, deixant-nos novament als anys vuitanta).

Des del convenciment del fet que ens trobem davant d'un moment històric que no podem deixar passar de llarg; I conscients de la situació d'emergència social en què es troben sectors importants del nostre poble, situació que reclama instruments polítics eficients i recursos que no poden esperar...

Demanam que es facin tots els esforços possibles a fi i efecte que es pugui tancar un acord entre Junts pel Sí i la CUP, deixant de banda interessos partidistes o visions patrimonialistes del procés cap a la República Catalana Independent. Entenem que la diversitat i la pluralitat que hi ha tant dins la CUP com sobretot dins Junts pel Sí, s'han d'expressar obertament per tal de superar posicions excessivament sectàries, i s'han de convertir en la garantia i el compromís per a l'assoliment d'acords i el seu acompliment, escoltant així el mandat excepcional que ens va donar el poble català en les eleccions del 27 de setembre. Emplacem a trobar una unitat d'acció cap a la independència respectant la representació electoral, però també respectant les legítimes diferències dels projectes socials que cadascú representa, cercant un equilibri que no resti, i més quan l'adhesió entusiasta de les classes populars és imprescindible i ha de créixer.

SIGNANTS:

Carles Sastre

Montserrat Tarragó

Àlvar Valls

Aleix Renyé

Josep Maria Renyé

Carles Benítez

Pep Musté

Jordi Puig

Lluís Millà

Sebastià Datzira

Macià Manera

Marcel Dalmau

Jeroni Salvador

Xavier Tolosana

David Martínez

Joan Rocamora

Esteve Comellas

Teresa Mas

Ramon Piqué

Ramon López

Vicent Conca

Toni Infante

Josep Poveda

Xavier Ros

Paisos Catalans, 16 de desembre de 2016